

บันทึก

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ.๒๕๕๙

หนังสือของกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ ๔๔๒๒/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๐ แจ้งข้อหาหรือของกระทรวงศึกษาธิการมีความว่า เนื่องจาก กระทรวงศึกษาธิการจะต้องปฏิบัติการในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโรงเรียนราษฎร์ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.๒๔๙๗ โดยมีการลงโทษเจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ และครูโรงเรียนราษฎร์ฐานปฏิบัติการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ และระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการจนถึงถูกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ และ ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.๒๔๙๗ และกลายเป็นผู้บกพร่องในคุณสมบัติจนไม่อาจขออนุญาตทำหน้าที่ใหม่ได้ กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นว่าการลงโทษถอนใบอนุญาตนั้น เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ควบคุมการบัญชีหรือป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่โรงเรียนและการศึกษาของนักเรียน มิได้เป็นการลงโทษทางวินัยหรือโทษอย่างอื่นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ.๒๕๕๙ ฉะนั้น ความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ จึงเป็นที่เข้าใจว่าไม่ได้ใช้สิทธิล้างมลทินไปถึงเจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ และครูโรงเรียนราษฎร์ที่ได้ถูกถอนใบอนุญาตไปแล้วนั้นด้วย จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่าความเห็นของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าวนี้เป็นการถูกต้องหรือไม่ เพื่อจะได้ถือเป็นแนวปฏิบัติเกี่ยวกับกิจการโรงเรียนราษฎร์ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติในมาตรา ๔ วรรคแรกของพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ.๒๕๕๙ มีว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ และผู้ถูกลงโทษเพราะประพฤติชั่วถึงต้องออกจากองค์การรัฐบาล องค์การสาธารณะเทศบาล หรือสุขาภิบาล ตลอดจนโทษทางวินัยอย่างอื่น ซึ่งกระทำผิดก่อนวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙ และได้ถูกลงโทษก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยต้องถูกลงโทษทางวินัย” จึงมีความชัดเจนอยู่แล้วว่า การล้างมลทินนั้น ให้ล้างเฉพาะให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษ ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ และถูกลงโทษเพราะประพฤติชั่วถึงต้องออกจากองค์การรัฐบาล องค์การสาธารณะ เทศบาลหรือสุขาภิบาล ตลอดจนโทษทางวินัยอย่างอื่น ฉะนั้น ผู้ที่จะได้รับการล้างมลทินได้นั้น จึงไม่รวมถึงบรรดาเจ้าของ ผู้จัดการครูใหญ่ และครูโรงเรียนราษฎร์ ผู้ถูกลงโทษจนถึงถูกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.๒๔๙๗ ด้วย เพราะบุคคลเหล่านั้นนอกจากไม่ใช่เป็นข้าราชการ หรือผู้ปฏิบัติงานในองค์การรัฐบาล องค์การสาธารณะ เทศบาลหรือสุขาภิบาลแล้ว การที่ถูกลงโทษโดยถูกถอนใบอนุญาตนั้น

เรียกไม่ได้ว่าถูกลงโทษ หรือต้องออกเพราะทำผิดทางวินัย

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๐๐